

Oxögat

nr 3
november 2017

MEDLEMSBLAD • FÖRENINGEN VADSTENA-AKADEMIENS VÄNNER

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

Kära VA-vänner!

AV HANS LUNDGREN

Låt mig inleda med att tacka för det förtroende som getts mig – att som ordförande leda vänföreningen. Mitt intresse för Vadstena-Akademien går tillbaka till sent 70-tal i och med att jag 1977 blev östgöte och jag har sedan dess varit bygden trogen. Till yrket är jag dirigent men har också varit lärare och bland annat undervisat vid musiklinjen vid Vadstena folkhögskola. Mellan 1986 och 2014 var jag anställd som director musices vid Linköpings universitet och ansvarig för fyra ensembler (i åldersordning): Linköpings Studentsångare, Östgöta Kammarkör, Linköpings Akademiska orkester och den akademiska damkören Linnea. Sedan min pensionering frilansar jag, komponerar, skriver och undervisar i dirigering, samt leder den nybildade Linköpings Damkör.

Under min tid vid universitetet hade jag sporadiska kontakter i tjänsten med Vadstena-Akademien och vid ombildningen av folkhögskolans musiklinje till Vadstena sång- och pianoakademi deltog jag i arbetet i referensgruppen.

Sen har jag förstås sett en hel del föreställningar som akademien gett. Jag är dock ingen operahabitué utan min håg står först och främst till körmusik från barocken till vår tid. Emellertid uppskattar jag ju en god opera, kanske i synnerhet i den kammarmusikaliska form som vi har i Vadstena.

Under mitt yrkesliv har jag utvecklat ett starkt intresse för ledarskap och för organisation och det var väl detta som gjorde att jag tackade ja till att bli ordförande i vänföreningen. Jag har förstås, efter alla år i länet, ett stort kontaktnät här som kanske kan komma både akademien och vänföreningen till del.

När detta skrivs har den nya styrelsen haft bara ett möte så jag är inte beredd att här lämna någon programförklaring för det framtida arbetet, men det är en trevlig, entusiastisk och mycket kompetent styrelse så jag är säker på att ni medlemmar inom kort kommer att uppmärksam-

FOTO: MARKUS GÄRDER

Vadstena Gamla Teater, en av landets äldsta bevarade i nästan ursprungligt skick, uppfördes på 1820-talet av kronoinspektören Olof Regnstrand och invigdes med en assemblé 1825, då *Korsfararna* av August von Kotzebue gavs. Sista föreställningen före strängningen 1879 var F A Dahlgrens *Värmlänningarna*. Många decennier som vedbod och magasin följde innan lokalen restaurerades 1940 och 1986. Sedan 1960-talet har Vadstena-Akademien framfört musikdramatik här, omväxlande med i brölloppsalen på Vadstena slott.

ma en viss förnyelse av föreningens arbete.

Med föreningens syfte att stödja Stiftelsen Internationella Vadstena-Akademien för ögonen ser jag med tillförsikt fram mot mitt uppdrag. Det ska bli väldigt roligt.

Slutligen: Att vänföreningen i år ombads sköta medlemmarnas biljetthantering har beklagligtvis blivit problem för några, men för föreningen har det haft det goda med sig att vi fått in många nya e-postadresser!

Varmaste tack för ert värdefulla stöd till Vänföreningen och därmed Akademien!

FOTO: ULLA-CARIN EKBLOM

Hans Lundgren,
till yrket dirigent.

STADGAR, STYRELSE OCH STIPENDIER

Årsmöte på anrik scen

Vänföreningens årsmöte ägde rum på Gamla teatern i Vadstena den 29 juli 2017 mot bakgrund av en stilfull vinterträdgård, en av de fem kulisser som föreställer världen, i övrigt en skog, en enkel och en högborgerlig interiör samt en stadsbild.

Några stadgeändringar beslöts. De viktigaste var:

Styrelsens ena hälft väljs av årsmötet för två år, den andra för ett år. Mötet utser ordförande, styrelsen väljer inom sig sekreterare och kassör.

Styrelsen föreslår årsmötet hur avgifter, gåvor och andra bidrag för täckande av Akademiens verksamhet skall användas samt efter samråd med Akademien hur de fondmedel föreningen förvaltar skall disponeras för stipendier.

Motioner och förslag till årsmötet skall vara styrelsen till handa senast en månad i förväg, inte som tidigare två.

Ny styrelse: Hans Lundgren valdes till ny ordförande (1 år) och därtill följande nya ledamöter: Ingrid Haking Raaby (2 år), Stefan Gunnarsson (2 år), Jan Johansson (2 år). Omval skedde av Loa Falkman, Eva Andrén Forsmark, Lars Grahn, Ture Rangström och Viveca Sørensen.

Revisorer: Arne Svahn, Karl-Erik Svensson, Christina Stroh-Ohlsson och Gudrun Vahlquist (alla på 1 år).

Valberedning: Maria Waxegård (sammanställande), Christer Casell och Inger Wiik.

Styrelseledamöternas uppgifter framgår av sammanställningen nedan.

Sex stipendier gavs till medverkande i årets operaföreställning *The Importance of Being Earnest*:

Hannes Öberg, baryton, för hans härliga tolkning av rollen som den odräglige men charmige Algernon Moncrieff, 20 000 kr ur Ingrid Maria Rappes Minnesfond;

Francine Vis, mezzosopran, för hennes briljanta tolkning av den charmanta men lätt självgod Gwendolen Fairfax, 20 000 kr ur Lars Kritz' stipendiefond;

Vivianne Holmberg, sopran, för hennes komiska tolkning av den skenbart naiva Cecily Cardew, 20 000 kr ur samma fond.

Ur fonder förvaltade av Vadstena-Akademien belönades:

Sebastian Durán, baryton, för hans strålande rolltolkning av den borttappade och förälskade Jack/Earnest Worthing, 25 000 kr från Britt Ekbergs stipendiefond.

Emma Sventelius, mezzosopran, för den komiska och rörande tolkningen av den förälskade och förvirrade Miss Prism, 20 000 kr från Märta Christina och Magnus Vahlquists Stiftelse.

Johannes Rydén, cellist, för sitt fina cellospel, 20 000 kr från samma stiftelse.

Till Vadstena-Akademiens verksamhet beslöt föreningen att bidra med 50 000 kr och ett lager servetter till ett värde av 2 400 kr.

Teaterhistoria: Avgående ordföranden Inga Lewenhaupt tackade för sina tre år med ett uppskattat kåseri om Vadstena Gamla Teater på de resande teatersällskapens tid.

Aktuella musikevenemang

Fram till jul bjuder Vadstena Sång- och Pianoakademi på fina framträdanden. Tider och platser på www.folkuniversitetet.se/vasp

OXÖGA

"Oxöga, oval åskådarröppning i sluten teaterloge, efter det motsvarande fr. *oeil de boeuf*, vilken beteckning givits runda fönsteröppningar i allm." [Svensk Uppslagsbok, 1934 års upplaga.] Oxögat ger möjlighet att observera utan att bli observerad och har fått ge namn åt medlemsbladet.

MEDLEMSAVGIFTER

Enskild medlem 300 kr/år, par 500 kr/år. Företag 5 000 kr/år. Ständig medlem 3 000 kr, par 5 000 kr. Vi har bankgiro 294-4569 och Swish 123 129 3000, där vi också tacksamt tar emot allmänna bidrag till Akademien, till stipendier och fonder. Ange namn, e-postadress och ev. adressändring. Nya medlemmar anmäler sig genom den bilagda foldern eller genom att sända sina uppgifter till Eva Andrén Forsmark.

VADSTENA-AKADEMIENS VÄNFÖRENINGENS STYRELSE

ORDFÖRANDE: **Hans Lundgren**, Linköping, 0731-54 39 78, hans.lundgren@liu.se

SEKRETERARE: **Ingrid Haking Raaby**, Linköping, 0720-11 93 94, ingrid.haking@gmail.com

KASSÖR: **Stefan Gunnarsson**, Vadstena, 0702-66 48 00, stefangunnarsson@live.se

MEDLEMSANSVARIG: **Eva Andrén Forsmark**, Vadstena, 0733-20 65 10, eva.af@live.se

KLUBBMÄSTARE: **Jan Johansson**, Vadstena, 0706-85 30 03, jannemobel@telia.com

AMBASSADÖR: **Loa Falkman**, Stocksund, 0708-55 04 23, rosy.falkman@gmail.com

REDAKTÖR: **Lars Grahn**, Stockholm och Vadstena, 0705-88 34 50, grahnlars@telia.com

LEDAMOT: **Ture Rangström**, Stockholm och Sankt Anna skärgård, 0705-36 82 09, rangstromture@gmail.com

PUBLIKANSVARIG: **Viveca Sørensen**, Vadstena, 0739-38 01 04, vivecaoes@outlook.com

REDAKTION: **Lars Grahn, Hans Lundgren, Ingrid Haking Raaby**

För medlemskap, adressändring eller mer information: Eva Andrén Forsmark, se ovan.

FOTO: MARKUS GÄRDER

Karaktärer på scenen: Algernon Montcrieff (Hannes Öberg), John Worthing (Sebastian Durán), Cecily Cardew (Vivianne Holmberg) och Gwendolen Fairfax (Francine Vis).

THE IMPORTANCE OF BEING EARNEST

Levande karaktärer i hela föreställningen

AV INGRID HAKING RAABY

Vadstena-Akademiens föreställning på Slottet i sommar var ett nyskrivet verk som förvandlat Oscar Wildes pjäs till opera. Tonsättare och dirigent var B Tommy Andersson och librettot var skrivet av William Relton som även regisserade uppsättningen. En god kombination då B Tommy Andersson har stor erfarenhet och god känsla för vad som passar sångrösten och engelsmanen William Relton äger en fin förtrogenhet med Oscar Wilde och hans pjäs.

Det är alltid lika spännande att träda in i den vackra Bröllopsalen på Slottet och se var åskådarna detta år är placerade. Publiken blir liksom en del av scenografin, vilket gör att man mer eller mindre känner sig delaktig i själva föreställningen. I år satt publiken utmed en långsida och en kortsida och orkestern var placerad vid den andra kortsidan. Scenografin, som Marika Feinsilber stod för, var sparsmakad utan att verka öde och gav sångarna stora möjligheter att agera. Marika Feinsilber hade också ritat kostymerna som var underbart vackra och verkligen lyfte fram de olika karaktärerna.

Sångarna agerade mitt i salen med den andra långsidan som bakgrund. Detta gjorde att man såg och hörde fantastiskt bra var man än satt. Texten var på engelska och sångarna textade ypperligt, vilket gjorde att man lätt

kunde följa med i Wildes många ordvitsar. Svensk text fanns via textmaskin.

De åtta sångarna hade en otroligt hög nivå både sångligt och sceniskt. Alla hade funnit sina karaktärer och höll dem levande i hela föreställningen. Jag måste ändå framhålla Ingrid Tobiasson som verkligen kunde leverera sina bitska kommentarer både vokalt och sceniskt. Hennes stämma, fysiska närvaro och diktion måste ha varit både inspirerande och lärorikt för de yngre sångarna. En mentor av högsta klass.

Jag hade möjlighet att se föreställningen två gånger och upplevde varje gång nya detaljer. Den var minst lika vacker, spännande och rolig andra gången. I pausen och efter föreställningen talade folk glatt och ivrigt om vad de upplevt. En del talade om sångarna och orkestern, andra om scenografin och kostymerna osv. Det är just det, tror jag, som gjorde att vi upplevde *The Importance of Being Earnest* som en fantastisk succé. Delarna balanserade så otroligt väl.

Inte bara vi i publiken upplevde årets opera som en succé – och vi var inte mindre än ca 2500 personer som såg den under de tolv föreställningarna – även kritikerna i press, radio och TV var enormt positiva och gav kommentarer som: "Vacker, välljudande och mycket rolig Oscar-Wilde-tolkning", "En uppriktigt lyckad världspremiär", "Vitsig Wilde på Vadstena-Akademien" och "Succé för Vadstenaopera med sting".

Vill man återuppleva årets föreställning finns det möjlighet då den sänds i P2 den 16 december.

*"Jag kände ju
redan från första
början att du
inte kunde heta
någonting annat
än Earnest."*

EN FABULÖS MENTOR

Ingrid Tobiasson om sång, kroppslighet och konsten att ta lyra

AV LARS GRAHN

Djup förtrogenhet med teatern och rörelsekonsten är grunden för "den fabulösa mezzosopranen" (SvD) Ingrid Tobiassons insats i Vadstena-Akademiens succéopera sommaren 2017, *The Importance of Being Earnest*. Både i rollen som den ampra Lady Bracknell och som medagerande mentor för de sex yngre sångarna hade hon stor och synlig betydelse. Hon skapade en säkerhet som slog igenom i rösterna, agerandet och den dramatiska helheten.

För Ingrid Tobiasson handlar det inte om att sjunga från bladet utan om att erövra rollerna genom att överbrygga motsättningen mellan intellekt och kropp och därmed öppna självklara samband för känslan och uttrycket. I detta lyckades hon föra de unga sångarna med sig.

I Bröllopsalen på Vadstena slott framfördes en

opera med med säreget slagfärdig dialog. William Relton (libretto) och B Tommy Andersson (musik) hade förvandlat Oscar Wildes komedi till ett musikdrama med fart och humor. På golvet stod Sebastian Durán, baryton, som John Worthing, Hannes Öberg, baryton, som Algernon Montcrieff, Nils Hübinette, tenor, som kyrkoherde Frederick Chasuble, Richard Hamrin, baryton, som betjänt och butler, Francine Vis, mezzosopran, som Gwendolen Fairfax, Vivianne Holmberg, sopran, som Cecily Cardew, Emma Sventelius, mezzosopran, som guvernanten Miss Lætitia Prism. In seglade också hovsångerskan Ingrid Tobiasson som Lady Augusta Bracknell med skinn på näsan och ömsint handlag med sina unga kollegers rolltolkningar under repetitionerna.

Hur hanterade hon sin dubbla uppgift?

"Som mentor — äldre kollega — försöker man fungera som stöd för de mer oerfarna. Jag hade inte enskild tid med var och en utan försökte vara så tydlig och ärlig jag kunde i mitt eget yrkesutövande", säger Ingrid Tobiasson. "Det var inget betungande arbete. Några av dem, som Francine Vis och Vivianne Holmberg, var rätt erfarna. De är inte nybörjare utan befinner sig i början av sin karriär."

FOTO: MARKUS GÄRDER

Lady Augusta Bracknell tar ton omgiven av John Worthing, Gwendolen Fairfax, Miss Lætitia Prism, kyrkoherde Frederick Chasuble, Cecily Cardew och Algernon Moncrieff.

Richard Hamrin gjorde betjanten Lane och butlern Merriman.

munnen. Det ska släppa från notbladet och bli mitt eget material.”

Ingrid Tobiasson har tidigare erfarenhet av att undervisa i rytmik enligt den så kallade Dalcroze-pedagogiken som bygger på medvetenhet om kroppen som betydelsebärare. Jag frågar om den metoden fortfarande är viktig för henne. Nja, mer har nog teaterbakgrunden betytt, anser hon.

”Egentligen var jag inte alls operaintresserad från början utan blev övertalad att utbilda mig. Jag gick på Inge Wærns teaterskola och har sett och spelat mycket teater. Min mamma Inga drev också en teaterskola när jag var barn.”

Lite överraskande är det att i bakgrundsmaterialet finna att den uppburna sångerskan egentligen inte i första hand vill sjunga utan göra en helgjuten figur på scenen. Vad betyder det? En del operaroller är väl ganska grunda?

Ingrid Tobiasson invänder: ”Nej, det är de inte, för de kommer alltid någonstans ifrån. Man kan skapa personligheter genom att tänka att de fanns i en tid innan de sjöng sin första ton och man kan också tänka tiden som kommer därefter.”

Hon lyfter fram Kundry i *Parsifal*, en komplicerad gestalt som finns på olika nivåer och framstår som tre skilda personligheter. ”Men hon finns hos mig som en och samma och jag kan tänka mig att hon går in i och ut ur olika tidsåldrar som ett mellanting mellan människa och något annat, ett väsen.”

Lady Bracknell i sommarens opera är för Ingrid Tobiasson en kvinna av sin tid, klass och uppfostran. ”Om hon inte hade varit så instängd i sina måsten kunde hon nog ha gjort mycket nytta.” Kanske rör vårt samtal här vid opera- och teaterkonstens förunderliga centrum, att kunna framställa en gestalt med inlevelse och distans på samma gång.

Hon tror att hennes sätt att repetera kunde vara intressant för de yngre att se. Hur?

”I det jag säger och sjunger måste finnas en kroppslig rörelse. Det ska stiga inifrån mig. Jag kan inte bara komma med hjärnan utifrån och säga replikerna rakt ut genom munnen. Först måste det tänkas och sen ska det ned i känslolivet och sedan ut genom

”Distansen innebär att man i huvudet hela tiden måste veta hur det är skrivet, samtidigt som den personlighet man framställer ska leva. — Om man sjunger en aria mycket bra så är det underbart. Kan man dessutom gestalta när man sjunger mycket bra, då blir det en suverän upplevelse.”

Vi byter spår.

Till Oxögats uppgifter hör att fråga hur hon trivdes i Vadstena.

”Det var helt underbart. Jag bodde i en egen lägenhet i Folkhögskolan vid Vätterns strand. Ville man ha sällskap var det bara att gå ut på stan, där fanns alltid någon man kände från Akademien.”

Sångarna reste också runt i Östergötland, vilket innebar nya upplevelser för Ingrid Tobiasson: Rökstenen, kyrkor, fält, kullar, Vättern. Får hon en förfrågan kommer hon gärna tillbaka. De unga kollegernas vitalitet var smittande inte bara på scenen, där vi i publiken så tydligt upplevde den. Även utanför hade ensemblen trevligt, lekte sällskapslekar, spelade golf och brännboll. Lady Bracknell, förlåt fru Tobiasson, hade visserligen inte spelat brännboll sedan 16-årsåldern.

”Men jag lyckades skjuta i väg bollen och även ta lyra och passa den tillbaka.”

Som ett vältajmat replikskifte, kan man tänka.

INGRID TOBIASSON

Ingrid Tobiasson, f 1951, utnämndes till hovsångerska 2000 och fick Jussi Björlingstipendiet 2001. Långt upp i vuxen ålder ägnade hon mycket tid åt teatern, till en

början som ett av fem sjungande syskon i mamma Ingas barnteatergrupp och i tv-programmet ”Innan vi lägger oss”. Hon tillverkade också knappar för övergångsställen i sin pappas plastfabrik.

Ingrid Tobiasson spelade oboe i orkester och sjöng i Adolf Fredriks Bachkör innan hon kom in på operahögskolan 1981. Hon debuterade på Folkoperan 1986 som Amneris i *Aida*. Resten är historia: Carmen i Bizets *Carmen*, Elisabet I i Donizettis *Maria Stuarda*, Kundry i Wagners *Parsifal*, Filipjevna i Tjajkovskijs *Eugen Onegin*, Farmor Burya i Janáčeks *Jenufa*, Mrs Quickly i Verdis *Falstaff* och oräkneliga fler.

Slaget vid Narva, målning av Alexander Kotzebue, rysk, 1846.

Barockbalett i Vadstena om slaget vid Narva

AV NILS SPANGENBERG

Den så kallade *Narva-baletten*, den stora föreställning som framfördes i Stockholm 1701 för att fira Karl XII:s seger vid Narva, är ett portalverk i vår musikhistoria. Tidigare tillskrevs verket den svenske tonsättaren Anders von Düben (1673–1738) men den senaste forskningen visar att huvuddelen av dansmusiken komponerats av den franske tonsättaren Jean Desfontaines (1658–1752) samt även av den store Jean-Baptiste Lully (1632–1687). Dessa upptäckter gör att vi nu för första gången sedan urpremiären har möjlighet att framföra verket som det var tänkt tack vare att själva originallibrettet med alla sina festligheter finns bevarat.

Vadstena-Akademien gjorde redan 1985 ett försök att rekonstruera verket utifrån då känd kunskap vilket resulterade i en föreställning och en skivinspelning, men av naturliga skäl blev det ett ”hopkok” av olika musik. Nu har vi äntligen möjlighet att skapa den festliga helaften som det var när det begav sig med många sångare, dansare och musiker. Allt under högkvalitativ ledning av den i Frankrike verksamma barock-koreografen Karin Modigh

och barockvirtuosen Dan Laurin som musikalisk ledare. Allt komplett med storståtliga hyllningar till både Solkonungen och Karl XII och med komiska intermezzon av Molière och Lully.

Denna produktion blir en verklig stor-satsning på en fransk ”operabalett”, som inte är så vanligt på våra nordliga breddgrader nuförtiden. Anledningen är väl att den franska musiken länge har setts lite över axeln i vår mer germanskt inriktade musiktradition men även att de franska barockverken är så krävande med sin blandning av dans, musik, skådespeleri och sång. Men nästa år blir det av under namnet *Solen och Nordstjärnan*, barock operabalett på Vadstena slott!

Anders von Düben (1673–1738).
Oljemålning av G. E. Schröder? Ökna, Södermanland. Foto SvPA.

Anders von Düben, 1673–1738.

FRÅN REDAKTÖREN

Blick genom Oxögat

AV LARS GRAHN

Utan medlemsblad ingen förening skulle man kunna säga med en lätt överdrift. Det gäller också Vadstena-Akademiens Vänner.

Vår förening har två syften: att ge stöd åt Vadstena-Akademiens utbildnings- och uppförandeverksamhet och att inom oss Vänner skapa en gemenskap som gör huvudsyftet levande. Vi vill gynna den musik-dramatiska konsten, operan, i dess speciella framträdelse i Vadstena.

OXÖGAT har utkommit sedan 2014 då det ersatte ett medlemsblad i enklare utförande. Med detta nummer minskar vi formatet från det stora A3 till det välbekanta och behändiga A4. Den eleganta layouten behålls naturligtvis. Förändringen underlättar för den som vill spara bladet utan att slå hål i texten. Många har önskat detta.

OXÖGAT hjälper oss också att värva nya medlemmar till föreningen.

Här skall naturligtvis finnas information om Vadstena-Akademiens aktiviteter, om vänföreningens diskussioner och medlemsutveckling, om reseverksamhet, beslut av styrelse och årsmöte, om nyttigt och nöjsamt.

Vi hoppas också kunna erbjuda en och annan läsvärd artikel om akademiens sångare, musiker, tonsättare, dirigenter, regissörer, scenografer, snickare, sponsorer och andra stödjare. I centrum för vårt intresse står sångens och musikens möte med publiken.

OXÖGAT öppnar gärna för dialog om gemensamma angelägenheter. Skriv om sådant ni finner värt att lyssna till, läsa och kanske också diskutera!

Ny klubbmästare

AV JAN JOHANSSON

Efter att i hela mitt yrkesverksamma liv ha arbetat med möbler och inredning är jag nu nybliven pensionär.

Mitt musikintresse är stort och

generellt, men framför allt har jag ett genuint intresse för att Vadstena ska vara en stad som förknippas med förstklassig musik och musikutbildning.

Jag har varit verksam i Vadstena-Akademiens Vänner valberedning under ett antal år, då jag efter närmare fyra decennier i Vadstena och dess föreningsliv har ett brett kontaktnät.

Är nu Vännernas klubbmästare.

FOTO: PRIVAT

"Vadstena ska förknippas med förstklassig musik."

Pst!

Vi vill bli fler!

Som medlem i Vadstena-Akademiens Vänner stödjer du den vitala musikdramatiska verksamhet som Akademien bedriver. Du följer den genom att besöka evenemangen i den unika Vadstenamiljön och på andra platser. Genom att läsa OXÖGAT, som du nu har i din hand, håller du dig också informerad om vad som sker.

Vänföreningen bildades 1976 och har både givit direkta stöd till akademien och stipendier till sångare, musiker, scenografer och de många andra som tillsammans skapar den unika repertoaren: nyskrivna verk och operor som inte uppförts i modern tid. Akademien är landets största beställare av ny musikdramatik, över trettio verk hittills.

Det är ofta fullsatt på Vadstena-Akademiens föreställningar, men biljettintäkterna måste kompletteras med andra medel. Vänföreningen vill gärna öka sitt bidrag och därför behöver vi bli flera. Låt oss tillsammans arbeta för detta!

Värva någon som du vill dela de unika upplevelserna i Vadstena med! Använd den folder som ligger med i detta nummer av OXÖGAT. Behöver du fler exemplar, kontakta vår medlemsansvariga Eva Andrén Forsmark.

Loa Falkman sjöng "Tabacco" i Vadstena-Akademiens opera *Dal male il bene* 1971. Han är nu Akademiens och Vänföreningens ambassadör.

FOTO: FRANKIE FONGANTHIN

Ny kassör

AV STEFAN GUNNARSSON

I somras blev jag tillfrågad av valberedningen i Vadstena-Akademiens Vänner om jag kunde tänka mig att ta uppgiften som kassör i föreningen. Efter en kort fundering tackade jag ja till erbjudandet. Jag har nu varit i rollen några månader och det känns som ett bra val, intressant och inspirerande att få bli en del i ett musikaliskt och

kulturellt sammanhang.

I mitt tidigare arbetsliv som ekonom och chef i olika positioner på ett av Sveriges största redovisningsföretag, handlade kultur enbart om "internkultur", d.v.s. något helt annat.

Ett av mina privata intressen har genom åren varit att ta del av olika sorters kulturell scenkonst. Störst nöje finner jag i scenkonst som har inslag av musik, som dans och opera. Som boende strax utanför Vadstena har Vadstena-Akademien självklart alltid funnits på min agenda. Jag lärde känna akademien redan som tjuogoåring då jag under några år sommarjobbade som scenarbetare och ridåhalare på Gamla Teatern i Vadstena. Cirkeln är med andra ord nu sluten.

Stefan Gunnarsson har halat ridån på Gamla Teatern.

FOTO: PRIVAT

Ny sekreterare

AV INGRID HAKING RAABY

Musiken har alltid varit en stor del i mitt liv. Jag växte upp i ett konstnärshem där bild, litteratur och musik tillhörde vardagen. Min far Gunnar Haking var konstnär och min mor Britta Haking var textilkonstnärinna. Det var framför allt min far och farmor som tidigt introducerade mig för musiken och det var naturligt, att så snart möjlighet gavs ta del av den kommunala musikskolans undervisning med piano, kör och solosång.

Vid 18 års ålder började jag mina heltidsstudier vid Ingesunds musikskola och därefter följde sångpedagogexamen och solistexamen med diplom och debut vid Kungliga Musikhögskolan i Stockholm. Därefter studerade jag i två år vid Hochschule für Musik und Darstellende Kunst i Wien.

Efter Wien fick jag tjänst på Kungliga Musikhögskolan i Stockholm som sångpedagog samtidigt

Ingrid Haking Raaby var med och startade sånglinjen i Vadstena.

FOTO: PRIVAT

som jag konserterade. 1989 kom jag till Vadstena folkhögskola och var med om att starta den sånglinje som nu heter Vadstena Sång- och Pianoakademi.

2004 gick färden till Det Jyske Musikkonservatorium i Århus där jag som docent verkade som sångpedagog och ansvarig för den klassiska utbildningen.

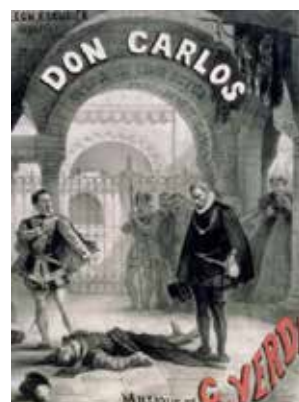
Tolv år senare var det dags att gå i pension och flytta hem till Sverige. Det är en omöjlighet att sluta med musiken och jag har numer den härliga möjligheten att verka som sångpedagog, coach och föreläsare och varva det med att vara mer med mina döttrar Helena och Susanna samt mitt barnbarn Julia.

Det är härligt att åter på mer nära håll ta del av Vadstena-Akademiens arbete och genom dess Vänner bidra till denna enastående verksamhet. www.ingridhaking.se

Operaresa 2018 till Verdi på Skäret

De rutinerade reseplanerarna Brita och Lars Molin välkomnas åter till sin uppskattade verksamhet för Vännerna.

De föreslår att vår sommarresa 2018 ställs till Kopparberg, där Opera på Skäret firar sitt 15-årsjubileum. Man ger Giuseppe Verdis storslagna *Don Carlo(s)*, ett triangeldrama om olycklig kärlek och grym makt vid 1500-talets spanska hov. Operan hade premiär i Paris 1867 och gavs första gången i Stockholm 1933.

Premiäraffisch 1867.

BILD: WIKIPEDIA COMMONS

Exakta speldagar och medverkande har ännu inte fastställts.

Bussresan är tänkt att utgå från Vadstena söndagen den 12 augusti 2018 klockan 8 för att sedan hämta påstigande i Örebro 9.30. På vägen upp i Bergslagen besöker vi Pershyttans bergsmansby och flanerar i Maria Langs Nora med Ove Hoffner som ciceron.

Föreställningen börjar klockan 15 och varar i fyra timmar. Lekamlig spis fås i en av mellanakterna. Hemfärd 19.30, passage av Örebro 21.30, återkomst till Vadstena 23.00.

Beräknat pris är 1 900 kr per person för bussresa, operabiljetter, guidning och introduktion samt mat under dagen. Exakt pris och tidsschema presenteras i nästa OXÖGAT, som utkommer i mars 2018, då också sista anmälningsdag meddelas.

Om ni redan nu vill försäkra er om en plats går det bra att förhandsanmäla sig. Maila till Ingrid Haking Raaby på ingrid.haking@gmail.com.